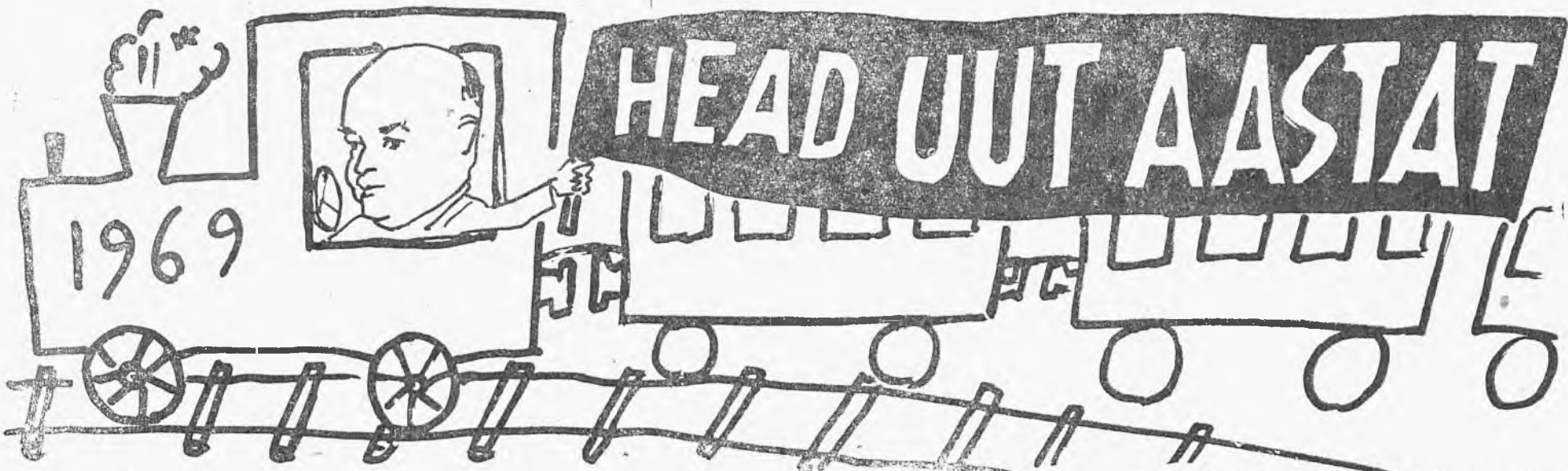

HEAD UUT AASTAT

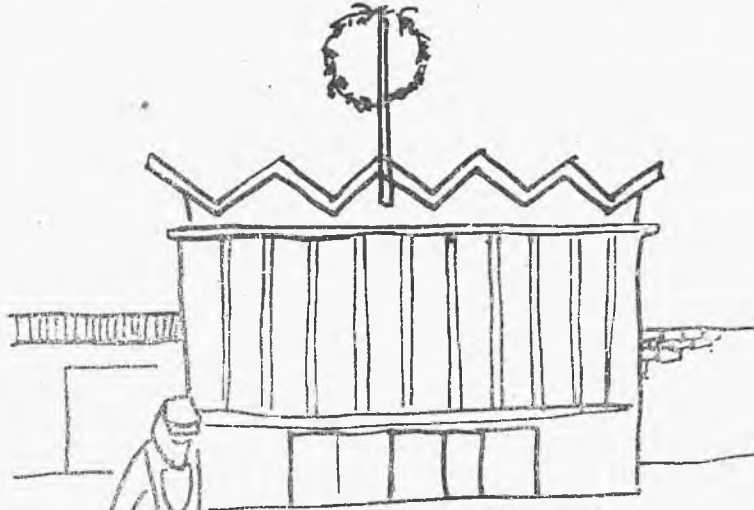
KOIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

APL TALLINNA POLÜTEHNIK

Nr. 37 (532)
XX aastakäik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Reedel. 27. detsembril 1968

Mustamäe uus peamaja on valge ja hea maja. Vastses aulas hästi kajab. Aitab kassa, kui raha on vaja. Sööklas vedad meeldivalt aja.

Meie kooride kaljas külastas kaugeid rände.

Rekordarv diplomeeritud: ehitajaid ja keemikuid, majandajaid ja energetikuid, elektrikuid ja mehaanikuid.

Seitsekümmend seitse - AK, seitsekümmend üks - ED, meie parim rühmapaar. Diplomini - hoogsat teed!

Kes just ei teinud isetegevust oli ehk ühes meie mitmest klubist. Meeldivat filmi ubis või oli tubli tugitala ühiskondlikul erialal

Eksamid on taas ukse ees. Juba pinge tõusu tajud. Millist kaalu iga mees? Vaekausil on küpsev aju.

Uudis stipi määramise lõigus. Varem selleks vähem oli õpperühmal sõnaõigust ja komsorholit.

Ehitusmalev haarab järjest kaugemale. Hea, kui kõikjal väljenduks nii edasiviiv noorte initsiatiiv!

Turism ja matkamine instituudis saanud tavaks, laiendanud piire. Külaskäigud sõpradele silmaringi avardavad. Röömsaid rännutiire!

Maailma paljudest maadest tulid insenerid, akadeemikud. Põlevkivist teada saadi tõde meie keemikuilt.

Tõhus teaduslik töö: kolm doktorit üleöö ja neljas lisaks neile. Kandidaate veerandsada möödunud aasta töö meile

Sportiteel edasi näitav viit: olümpiamedali töö Priit.

«KUS PEITUB VIGA?»

Mõttevahetusest koorub välja tõde erilise vaevata. Juba esimeses vastukajas sm. A. Lõhmus leidis peapõhjuse, mis teistil õeldes on vanade tõe (Horatius: carpe diem!) unustamine või koguni ignoreerimine.

Eriist tähelepanu väärib ka mõte, mida väljendas üliõpilane T. Metsvahi «Mille nimel sa õpid?». Tõepoolest, kas pole inseneride hea nime praegune kursus liigselt madal?

Vihjed keskkoolile ei pea mitte täiel määral paika. Keskkool valmistab ülikooli tarvis ikkagi vaid toorainet. Siin on nõudmised, meetodid, suhtumine, eesmärgid, — kõik teisiti. Kui keskkooli süüdistada, siis vahest ehk selles, et keskkool ei selgita oma kasvandikele, milleks nad tõeliselt sobivad elus. Ja paljud kesk-pärasid ning isegi andekad elsiivad selles.

Otsides sõltuvust väljalangevuse (s.o. kas instituuti juhustliku sattumise või teiste tingimuste kokkusattumuse tõttu) ja ainult aineõpetamise taseme vahel pole vist päris loogiline. Ilmselt on aga ka see küllalt oluliseks teguriks paljude tegurite ahelas ja väärib, et sellele veelkord peatuda.

Loeng kõrgemas koolis on vajalik ja säilib. Normaalse loeng on aktiivne, kahepoolne tegevus, psühholoogiline stiimul, mis on aluseks õppemotivsusele, sunnib aktiivselt kaasa mõtlema ja tekitab oma mõtteid. Halval juhul kontakt, üliõpilane küll kuuleb, kuid ei kuula. Sellistel loengutel pole mõtet. Kõrgema kooli ülesanne on sellised loengud välja juurida, kuid mitte loobuda loengutest üldse.

Loengumaterjali aktiivse omandamise peamine stiimul on huvi aine vastu. Heal juhul on see loomulik huvi. Rahuldab ka see huvi, mis on tahtejõu abil esile kutsutud. Ettekandja suudab huvi äratada siis, kui ettekantav on seotud eluliste näidetega ja ülesannetega, millega insenerid oma teabepärasel elus kokku puutuvad. Kui lektoril puuduvad vastavad kogemused või oskus taoliselt üliõpilasi erutada, vaid tõi ainega siduda, jääb loeng akadeemiliseks selle sõna halvemas mõttes.

Ka hea lektori tähelepanelik jälgimine on tükk tööd, vahest ehk raskemgi, kui ise kõnelda.

On ju kuulamine aktiivne psühholoogiline protsess, mis eeldab selle mõistmist, mida me kuuleme. Uue materjali esitamise baseerub varem tuntul saanud materjalil. Arusaadavus tekib siis, kui seda mõttes saab võrrelda eelnevaga, s.o. eelnev on vajalikul määral omandatud, kui uue ettekanne on kohaldatud kuulajate teadmiste tasemega. Sellest järeldub aine ülesehituse ja loengute kuulamise pidevuse nõue.

Olulised on vahendid ja võtted, mida rakendatakse kuuldu salvestamiseks, s.o. säilitamiseks nii mälus kui ka konspektis. Paraku kuiuureb nii nagu mõningatel turistidel: maastikku ja elu näeb rohkem fotoobjektivi kaudu. Laiemalt ringivaatamiseks ei jätku enam aega. Üliõpilane suudab konspekti karda veelgi vähem ja veelgi rohkem moonutatult kui turist oma fotolindile. Ebakõla tekitab juba kõnelemise ja vastuvõtu kiiruse vahel. Kõige suurem ebakõla tekib aga ettekanne ja konspekteerimise kiiruse vahel. Kiiruse vahe tõttu kanduvad kuulaja mõtted ettekantavast kõrvale ja need mõtted pole üldsegi sellega seotud, kuulaja häälestub mingile teisele, sisemisele või välisele «lainele» (mürad akna taga või muu). Sellest siis tulebki, et üliõpilased kiidavad sedalinki lektoreid, kelle loengust saab prima konspekti.

Kõrgem tehnikakool pole vastuvõetav neile, kes vajavad aeglast süvenemist. Teaduse ja tehnika areng on kiire ning hüppeline. Juurdetuleva informatsiooni hulk ei luba peatuda pikalt vanadel tuntud tõeidel, liati seal, kus on abimaterjal olemas. Aeg nõuab seega uusi, ratsionaalsema omandamise meetodeid ja seniste meetodite, ka loengute meetodika reviderimist. Resolutsed, kategoorilises vormis esitatud loengud ei sobi kuidagi meie tänapäeva ja kutsuvad esile kohe auditooriumi vastava käitumise. Aeg nõuab selliseid loenguid, kus esitatakse vaid sõlmkõikumusi, kuid antakse ka võti nende sõlmede seostamiseks. Sõlmkõikumuste tuleb pühendada parajasti: nii palju aega, et neid küllaldaselt argumenteerida. Kui uusi teoreetilisi seisukohti esitada nõrgalt argumenteerituna ja anda järeldusi valmis kujul, nende sisu avamata selle ase-

mel, et üliõpilasi nendeni viia analüüsi teel, omapoolse mõtlemise teel, siis ei saa küll üliõpilastel aktiivset kuulamist nõuda.

Suurima kasuteguriga on nn. probleemloengud, kus küsimusi tõstatakse teravalt ja kogu materjal esitatakse lahendust otsival kujul. Kui aga kõik loengud oleksid sellised, toimuks alaliselt pidev kontsentreerimine probleemidele, järgneks paratamatult ja peatselt kuulajate väsimus ning tähelepanu hajumine. Seepärast ei saa loengu pinget ülemäära kõrgeks tõsta ega seda pikalt säilitada. Psühholoogid räägivad siinkohal vajadusest tähelepanu pinget alandada. Arvestades tähelepanu hajumise tundemärke, peab lektor võimaldama kuulajatele lühiajalist puhkust. Just kõige sisutihedam loeng peaks sisaldama midagi sellist, mis teatud lõdvustust võimaldaks.

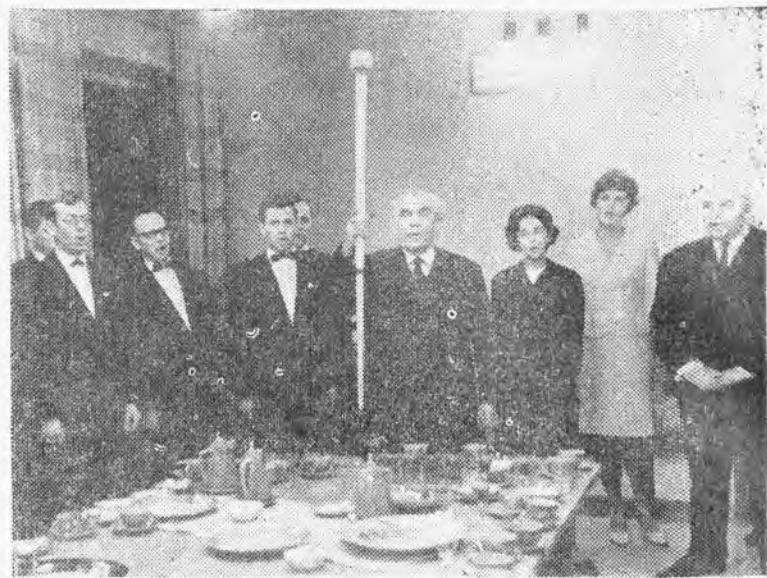
Kõik ülalõeldu ei pretendeeri kaugeltki mõtete uudsusele. See on vaid vanade tuntud tõeade meenutamine, mis sobib meie mõttevahetuse ja mida sageli unustama kiputakse. Oleme ka ise süüdi, et vähe selgitame üliõpilastele ratsionaalse kuulamise olulisi momente. Tuleb olla eelkõige füüsiliselt ja psüühiliselt ette valmistatud loengute kuulamiseks, osata tähelepanu kontsentreerida ja end distsiplineerida.

Võib-olla oleks siinkohal sobiv meenutada sellekohaseid tähtsaid soovitusi.

1. Endale peab olema selge loengute kuulamise eesmärk
2. Loengu protsessis pole kuulaja sugugi teisejärguline.
3. Kasulik on uusi teadmisi omandada intensiivsemalt ja kiiremini.
4. On vaja arendada endas tähelepanuvõimet ja tahtejõudu. Iga psüühiliselt terve inimene on võimeline end «reguleerima», enast ise kasvatama. Selleks aga on eelkõige vaja enesekontrolli.
5. Sunni end meeleepärase ülesannete kõrval täitma ka neid, mida tegelikult ei tahaks, kuid mida ometi on vaja teha.
6. Oskuslik kuulamine, veel enam aga konspekteerimine, nõuab kriitilist suhtumist ettekandesse — eraldab olulist mitteilulise.
7. Õpi reguleerima oma tähelepanu pinget teadlikult.

H. ORUVEE

Mõtteid-soove meeskoorilt

Laulsime juubilaritaktikepi all.

Mööduva aasta kontserttegevusel on nüüd hüüumärk taga. Laulda sai palju küll oma lõuks, küll teistele kuulata. Väljasõitudest polnud puudu, üks õnnestunumaid oli kontsertreis Võrru, omapärasemaid rongiga Leningradi ja tagasi. Hästi «magus» kontsert anti «Kalevi» vabriku tööesrindlastele, lausa higi valati Vilniuses — see-eest oli see ka suurim elamus koorile 1968. aastal 2. novembril, kui uutest smokingites TPI uues aulakolledis laulsime, oli selge, et niisugust ülevust ja kodutunnet ei saagi iga koor tunda.

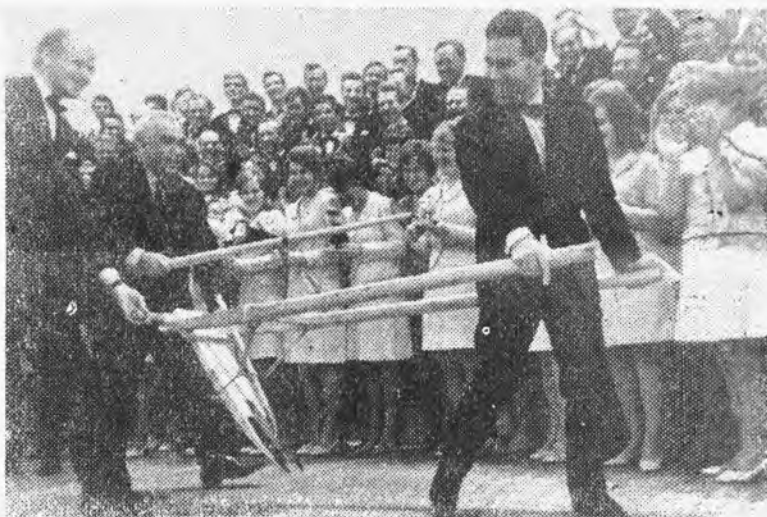
Võrrustasime Tomski Riikliku Ülikooli koorikapelli ja Leningradi Tehnoloogia Instituudi segakoori.

Uut aastat võtavad esmakordselt laulumeeste rivis vastu 31 liikmekaandidaati, enamik neist on esimeselt kursusest.

Laulupidude juubeliaastal loodame mehiselt üles astuda tudengite laulukultuuri eest.

Seniks aga — head vana aasta lõppu ja laulukoori uut aastat kogu instituudi perele!

TPI AM MEESKOOR JA DIRIGENDID.

Selle sahaga me harime muusikapõlde.

Fotod M. Kalamehelt

Kõrgem kool ja demokraatia

Prof. A. AARNA, TPI rektor

Kõrgema kooli ülesandeks on oma eriala hästi tundvate spetsialistide ettevalmistamine, kes samaaegselt hästi orienteeruvad ühiskondlik-poliitilistes probleemides. Kõrgema kooli õppeprotsessis toimub isiku kujunemises oluline muutus: õpilane muutub õppijaks, kes teadmiste sügavuse saavutab iseseisva juurdlemise teel, faktide kõrvutamisel faktidega ja sealt avastab erinevate teadusharude arenguteed. Üliõpilase areng kõrgemas koolis on keerukas protsess, kus uue tunnetamine paratamatult sunnib paralleelse tõmbama möödunuga ja olemasolevaga. Ühiskonnateaduste tundmaõppimine ja vahetu kontakt meid ümbritsevate sotsiaalsete ja poliitiliste probleemidega sunnivad üliõpilast leidma oma kohta elus ja aitavad kaasa tema suhtumise väljakujunemisel nendes probleemides. Selles arengukäigus tekib üliõpilasel vajadus mõttevahetuseks, elavaks diskussiooniks ja samuti oma järelduste kontrollimiseks praktilises elus. Kõrgem õppeasutus peab need võimalused andma, osutades samaaegselt oma suunavat mõju, mis toetub õppejõudude teadmistele, elukogemustele ja parteilise töö praktikale. Kõrgema õppeasutuse sisemises organisatsioonis ja

seoses üliõpilaskonnaga avaldub kõrgema kooli demokraatia. Kõrgema kooli demokraatia on samuti määratud riigivõimu poolt üldise hariduspoliitika näol.

V. I. Lenin määris kooli osa kapitalistlikus ühiskonnas järgmiselt: «Tegelikult oli kool tervenisti muudetud kodanluse klassivõimu tööriistaks, ta oli täielikult läbi imunud kodanlikust kastivaimust, tema ülesandeks oli anda kapitalistlikele teenistusvalmis sulaseid ja taibukaid töölisi» (V. I. Lenin, Teosed 28. kd., lhk. 69). Kaasaegse kapitalistliku ühiskonna hariduspoliitikat iseloomustab selge tendents võimaldada kõrgemat haridust eelistatult oma klassi esindajatele. Suuresõnalise demokraatia kuulutamise juures ei saa tööliste ja madalalpalgaliste teenistujate oma lastele kõrgemat haridust võimaldada puht majanduslikel põhjustel. Enamikes kapitalistlikes maades moodustab õppemaks kõrgemas koolis tööliste või teenistuja 2—3 kuu palga, arvestamata sealjuures üliõpilase kulutusi elamiseks, riietuseks, raamatutele jne. Soome üliõpilaskonna 1965. a. ametliku väljaande «Finland and its students» kohaselt katsid soome üliõpilased oma õpingutega seotud kulutused järgmiselt:

vanemate ülalpidamisel — 44%, säästud, pensionid — 15%,

otsene teenistus — 14%, laenu — 18%, stipendiumid ja annetused — 5%, teised sissetulekud — 3%, teadmata — 1%. Sellest tulenevalt ka üliõpilaste sotsiaalne kuuluvus samade andmete alusel:

talupoegade lapsed — 19,2%, eraettevõtjate lapsed — 13,5%, ettevõtete juhtide ja kõrgete ametnike lapsed — 30,7%, teenistujate lapsed — 16,7%, tööliste lapsed — 17,6%, teadmata — 2,3%.

Teiste kapitalistlike maade puhul on need arvud üldjoontes ligilähedased, kuigi teatavad kõikumised võivad esineda. Kõrvutades nende andmetega NSV Liidu kehtivaid tingimusi, kus kõrgem haridus on tasuta ja selle omandamine piiramisteta vaba, võime rääkida riigivõimu poolt loodud tõelisest kõrgema kooli demokraatiast. TPI-s moodustab töölisperekondadest pärinevate üliõpilaste osa 55,4%, stipendiumiga kindlustatakse 75% üliõpilastest.

Kõrgema kooli demokraatia eluviimisel on tähtis osa õppejõudude, teaduslike töötajate, kateedrite juhatajate ja teaduskondade dekaanide ametikohtade täitmisel valitavuse printsiibil salajasel hääletusel. 1961. a. kehtestatud kõrgema kooli põhikiri näeb ette kõigi õppejõudude, uurimislaboratooriumide teaduslike töötajate, kateedrite juhatajate ja

Nõukogude kompetentsi kuulub peale varemärgitud õppejõudude valimise suur küsimuste ring. Nõukogud arutavad ja võtavad vastu otsuseid õppetöö korraldamise küsimustes, kinnitavad teadusliku uurimistöö plaanid ja aruanded, organiseerivad kontrolleri ja annavad meetodilisi juhiseid õppeprotsessi paremaks korraldamiseks, osistavad teaduslike kutseid ja astmeid jne. Nõukogude kaudu avaldab õppeasutuse kollektiiv oma taht ja nõukogude kaudu rakendatakse praktiliselt ellu kollektiivi kogemused õppeasutuse töö paremaks korraldamiseks.

Kapitalistlike maade kõrgemate koolide esindajad toovad sageldasti eskujuks oma üliõpilaseorganisatsioonide ja püüavad näidata neid kõrgema kooli demokraatia ühe avaldusvormina. Kuid kuidas on olukord tegelikkuses? Üliõpilaskond on kapitalistlikes riikides seotud õppeasutusega ainult õppetöö kaudu. Kõrgem kool ei tunne huvi üliõpilaste elukondlike küsimuste vastu, ei huvi sellest, kus üliõpilane viibib tootmispraktil ja kas tal selleks üldse on võimalusi ning lõpuks ei ole mingil määral seotud lõpetaja tööga kindlustamise küsimustega. Kehtib range põhimõte: kes maksab, see võib õppida, kuid kõik muu riiki ja kõrgemat õppeasutust ei huvita.

Meenub pilt Hollandist, kus üliõpilased organiseerisid protestidemonstratsiooni oma elamistingimuste parandamiseks. Levitati pilte, kus üliõpilane pidi oõmaja otsima puu all või vaadis Diogenese moodi. Võib-olla oli seal liialdusi, kuid raskused sunnivad tööst vahetult osa ka üliõpilased.

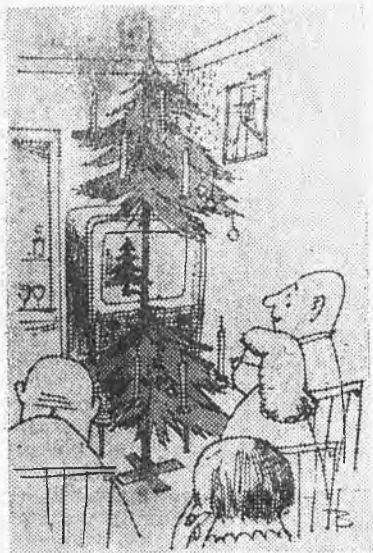
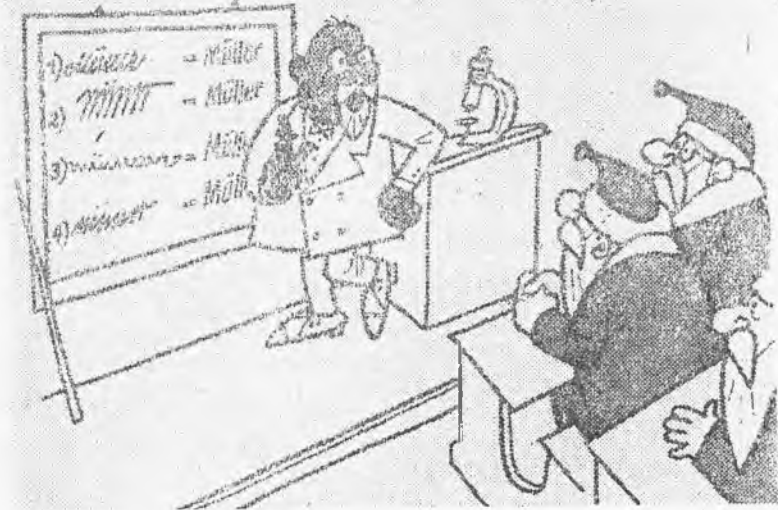
meile saabumas aasta on uus...

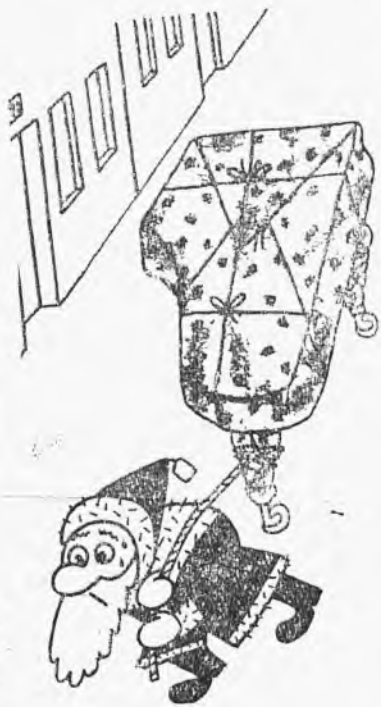
Professor küsis üliõpilaselt eksami eel: «Mispärast olete nii erutatud? Kas te kardate minu küsimusi nii väga?»
«Ei sugugi, härra professor! Ma tunnen hirmu oma vastuste pärast.»

«Heida rahulikult voodisse, Emma. Ma tahan ainult veidi värsket õhku hingata.»

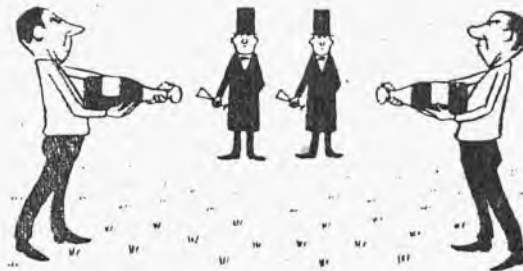
«Väga hea, Karl. Kui sa tagasi tuled, too, palun hommikuleht ja piim ühes.»

Professor Hugh Johnson ütles oma loengul Glasgow' ülikoolis: «Uni annab hingelise tasakaalu jälle tagasi. Ma võin seda korduvalt märgata kohtumisel üliõpilastega oma loengute ajal.»

«Kas see ei ole mitte jäämägi seal horisondil kapten?»
«Jah, on küll, madam.»
«Mis juhtub siis, kui me sellega kokku pörkame?»
«Jäämägi triivib rahulikult edasi, nagu ei oleks mitte midagi juhtunud, madam!»

miks on üliõpilaste liitumine organisatsioonidesse. Peamiseks ajendiks on ühiselt lahendada majanduslikke probleeme. Kuid majanduslike küsimuste lahendamise ei kujune ainsaks, sest kuivõrd üliõpilaskorralduste kujunemine on paratamatult, tunnevad valitsevad ringkonnad otsest huvi nende poliitilise suunitluse vastu. Üliõpilaskorraldustega liituvad ka need, kellel majanduslikke probleeme pole, kuid kes oma sidemete kaudu võivad kasulikult olla teiste töökoha leidmisel, toetuste hankimisel, laenu saamisel jne. Loomulikult saavad nendest privileegidest osa need, kelle poliitiline nägu on vastuvõetav ja kes tingimusteta nõustuvad valitseva klassi poolt määratud joonega.

Nii kujuneb keerukas seos, kus üliõpilane majanduslike probleemide lahendamiseks on sunnitud liituma organisatsiooniga, kuid koos sellega peab müüma oma hinge kapitalistile, sest vastasel korral tal pole kohta organisatsioonis. Meenutagem hiljutist afääri Ameerika Ühendriikides, kus Luure Keskvalitsus maksis suuri summasid üliõpilaskorraldustele omale agentide värbamise otstarbel.

Muidugi pole kapitalistlikes maades kõik üliõpilaskorraldused reaktiivsed iseloomuga. Leidub küllalt ausaid inimesi, kes näevad ja teavad neid telgitaguseid ja tahavad ausalt teel võidelda oma olemasolu eest. Kuid need organisatsioonid on enamikel juhudel majanduslikult nõrgad ja arusaadavalt ei tunne valitsevad ringid nende toetamiseks mingit huvi. Nad võitlevad ja neile kuulub meie sümpaatiat, kuid

juba üliõpilaskonna sotsiaalne koostis kapitalistlikus ühiskonnas ei anna neile eeldusi kujuneda otsustava sõnaga üliõpilaskorraldusteks.

Mul on tulnud kohtuda paljude kapitalistlike maade nii reaktiivsete kui ka progressiivsete üliõpilaskorraldustega. Nende suhtumine on meisse muidugi erinev, kuid nii ühed kui ka teised on sunnitud siiralt tunnistama, et nõukogude kõrgemas koolis, kus üliõpilase elukondlikud küsimused lahendatakse riigivõimu poolt seadusandlikus korras ja tulevane spetsialist ei pea muretsema oma töökoha pärast, on saavutatud seniolematu edu, millest kapitalistlike maade üliõpilased võivad ainult unistada.

Oluliste sotsiaalsete probleemide lahendamine nõukogude kõrgemas koolis seadusandlikus korras ei tähenda seda, et üliõpilaskorralduste jaoks nende küsimuste praktilisel elluviimisel asuma passiivsesse seisundisse. Viimasel ajal on palju räägitud üliõpilaste omavalitsusest, kuid kahjuks küllaltki ebamäärast ja tegelikult tingimusi arvestamata. Pole mõtet üliõpilaste omavalitsuse all tõsta üles küsimusi, mis meil on juba lahendatud, kuid kapitalistlikes maades on alles tõeliseks probleemiks.

Ma mõistan üliõpilaste omavalitsuse all kõikide nende probleemide haaramist üliõpilaskorralduste poolt, mis aitavad tal kujuneda tõeliselt heaks spetsialistiks. Siia kuulub eelkõige enesekasvatuse ja kollektiivi mõju suunamine spetsialisti kujunemisele. Siia kuuluvad kõrge õppeedukuse tagamine, üliõpilaste osavõtt teaduslikust

uurimistööst, ühiskondlik-poliitilise aktiivsuse tõstmine, materiaalse stiimulite rakendamine jne.

Üht-teist on siinkohal ära tehtud, kuid ta pole veel kujunenud üliõpilaskorralduste laialt haaravaks ürituseks. Meie üliõpilaskorraldustega, eelkõige komsomoliorganisatsioonide, eelkõige komsomoliorganisatsioonide juhitud tunnevad veel puudulikult oma liikmeid. Milline on üliõpilase majanduslik olukord, millised raskused on tal õppetöös, millised on ta võimed ja huvid, kõigi nende küsimuste kohta ei saa praegu anda täit vastust.

TPI rektoraat otsustas anda stipendiumide ja rahaliste toetuste määramise täielikult komsomoliorganisatsiooni kätte. See on oluline samm üliõpilaste omavalitsuse arendamisel. Palju probleeme tekitab alati rahuldavate hinnete puhul stipendiumi määramine. Ei saa läheneda neile küsimustele formaalselt, ilma üliõpilase olukorda arvestamata. Üks üliõpilane sai rahuldavaid hindusi tingimustes, kus tal majanduslik olukord oli raske, üldine ettevalmistus temast sõltumata põhjustel halvem jne. Teine üliõpilane õppis aga soodsate tingimuste juures alla oma võimete. Neid olukordi teavad üliõpilased ise ja neid tuleb tõsiselt arvestada.

Arvan, et ka ühiselamu kohtade jaotamine peaks olema üliõpilaste endi asjaks ja ühiselamute majandamisel peaksid üliõpilased ise näitama rohkem peremehetunnet ja vastutust. Meil on olemas häid näiteid ja eeskujusid, kuid

samaaegselt esineb ka hoolimatust ja käegalöömist.

Mõnikord on tõstatatud mõtet, et üliõpilaste omavalitsus peaks küünima ka õppeplaanide ja õppeprogrammide väljatöötamiseni ja otsustava kaasrääkimiseni neis küsimustes. See on ilmne jõudude ülehindamine. Õppeplaanide ja programmide koostamine on suuri kogemusi nõudev töö, mis peab silmas pidama teaduse arengu suundi igal erialal eraldi. Sellist ülevaadet omavad vaid pikaajalise pedagoogilise kogemusega ja aktiivselt teadusliku tööga tegelevad õppejõud. Üliõpilasel, kes ise on alles stuudiumi käigus, sellist ülevaadet ei ole ja tal on raske siin kaasa rääkida. Me kasutame viimastel aastatel edukalt sotsioloogiliste uurimiste vormi ja pöördume üliõpilaste poole informatsiooni saamiseks üksikute õppeainete õpetamise efektiivsuse, õppeainete järjestuse, loengute, praktikumide ja seminaride mahu vahekorra küsimustes. Need andmed töötatakse ümber ja kasutatakse õppeplaanide ja programmide täiustamisel.

Nõukogude kõrgem kool on kujunenud meie sotsialismaja arengu üheks alussambaks, mis kindlustab edasiliikumise ja arengu kvalifitseeritud kaadri ettevalmistamise teel. Kõrgem kool on arenenud harmoonilises seoses meie ühiskonnaga mille aluseks on sügavalt demokraatlik olemus. Nõukogude kõrgemas koolis on demokraatia saavutanud sellise ulatuse, mida ei esine ühegi kapitalistliku maa kõrgemas õppesutuses.

LEINI KIHO

Lumesadu

Meie pisike intrituda on pime. On vist ammugi öö. Kõik magavad juba...

Akna juurde ma astun tasa Lumesadu! Kui nii homseni jääks!

Aga hommikul paistab päike. Ei saja. Pole ammugi öö. Lumes paterdab tüdruk väike — pole ammugi öö...

Lahkume nüüd tuisk, näe, matab kõik jäljeread keegi ei näe, et siin läksime lahku.

Keegi ei tea, Kas siin tegime suure vea jättes tuisule need kaheks hargnenud miks armsad jälgede read...

Tuleb uus päev vaikib tuul, vaibub lumetrall Ristumas taas sadu jägederadu Keegi ei tea, et siin sügava hange all maetud midagi meist varjul võõraste eest ristund jälgede read...

